

ZELENÉ IHLIČKY

Vianoce sú plné tajomstiev a deti samá otázka. Prečo leží Ježiško v jasličkách na slame a nie v postieľke? Načo nám svieti na stole sviečka, keď máme elektrinu? Ako otec chytil kapra, keď nemá udicu? – Usilujú sa tajomstvá rozlúsknuť. Trochu deťom ich zvedavosť závidím, preto si v tomto čase kladiem aj ja detskú otázku.

Prečo si vyzdobujeme na Vianoce ihličnaté stromy, a nie listnaté?

Odpoviete mi, že listy zo stromov na zimu opadajú. Je to pravda, no nie úplná. Máme v byte fikus benjamín, ktorý má aj v zime nádherné zelené listy, a nikto naň nezavesí ani salónku. A čo módne umelé stromčeky, z tých by lístie neopadalo, a predsa majú ihličie. Predstavte si, že by sme mali na Vianoce vyzdobený listnáč! Ja by som pod ním hľadal skôr huby ako darčeky.

Možno dávame ihličnatým stromom prednosť preto, aby popichali zlodejov – maškrtníkov, či aspoň aby ich upozornili, že sa nemajú prejedať sladkosťami, že to škodí zdraviu. Nie, nie. To nedáva zmysel. Vianoce sú sviatky štedrosti, nestrážia svoje dobroty, skôr ich núkajú a nad maškrtníkmi prižmúria oko.

Zelené ihličky majú pravdepodobne inú funkciu. Zašívajú rany, diery, ktoré počas roka utŕžia naše city, naše svedomie, naša duša. Už je raz tak, ľudia sa počas roka zavše poškrípi, bezdôvodne si ublížia, bezhlavo sa pourážajú. Sú k sebe nespravodliví. Deti zavše neposlúchajú dospelých, dospelí klamú deti, deti podvádzajú dospelých, dospelí deťom nerozumejú a krivdia im. Priateľ zradí priateľa, známy ublíži známemu, či neznámemu napriek tomu, že ho ešte nikdy nestretol. To je dier, to je dier!

A čuduj sa svete! Zavítajú k nám vianočné stromčeky a všetky tieto diery pozašívajú, zacelia, zahoja, často bez jazvičiek, akoby žiadne spory, krivdy, urážky nikdy ani neboli. Na Vianoce zavládne zmier. K štedrej večeri si sadáme pokojní a spokojní, prekypujeme k sebe láskou, úctou a porozumením. Úprimne si zavinšujeme všetko najlepšie, rozdelíme si jablčko na toľko dielov, koľko nás sedí pri stole a podelíme sa. Ak niekomu uviazne v hrdle rybia kosť, všetci ho ustarostene buchnútujeme, aby mu kosť vyskočila, aby sa nedajbože nezadusil. Toľko je v nás lásky, že z nej ešte kopy zabalíme a kladieme pod stromčeky ako darčeky svojim blízkym. To je šťastia! To je radosť!

Vianočné stromčeky sú magickí ránhojiči, priatelia. Želám Vám, aby si Vás aj tohto roku presvietili svojím čarovným röntgenom a pozašívali Vám ranky na dušiach aj na srdiečkach.

Váš

Z TVORIVEJ DIELNE

Zatúlaný macko

Jedného pekného vianočného večera chlapček menom Adam dostal veľa darčkov, veľké i malé. V rýchlosti trhal obaly, ale ten najmenší darček nimi zahádzal. Bol to malý macko.

„Počkajte, ešte som tu ja, ešte som tu ja!“ márne kričal, nikto ho nepočul.

Zrazu Adamova mama zobrala celú kopu papierov aj s mackom.

„Pustite ma! Pustite ma!“ volal z celých síl.

Keď padal spolu s papiermi do koša, začal zúfalo plakať.

„Kam som sa to len ja dostal. Iba kvôli tomu, že som taký malý, všetci na mňa zabudli. Hanbím sa vôbec niekomu ukázať na oči.“ Tu zrazu jeho reč prerušil hrmot auta a zazdalo sa mu, že sa nejako vznáša. V tej chvíli sa ocitol vo vlečke plnej odpadkov.

Pomyslel si: „Kde som to len?“

Ako to dopovedal, uvidel vedľa seba nejakú hračku. Bol to zajačik.

Neváhal a rýchlo sa ho opýtal: „Zajačik nevieš náhodou, kde som to?“

Pozrel sa naňho a so smútkom a slzami v očiach mu povedal:

„Macko, na smetisko nás vezú!“

„Kto nás vezie na smetisko, kto?“

„No predsa smetiari.“

„Ja sa bojím, ja chcem ísť domov,“ tíško zvolal zajačik a rozplakal sa.

„Neplač, aj ja chcem ísť domov, ale plač nič nevyrieši. Musíme sa odtiaľto dostať skôr, než prídeme na smetisko.“

A tu sa im ukázala šanca utiecť. Zrazu smetiarske auto zastalo, vlečka sa otvorila a macko zajačikovi povedal:

„Rýchlo, skáč, teraz je ten pravý čas!“ Zajačik vyskočil, ale medvedík je malý a nemotorný.

Vtom sa vlečka začala zatvárať.

„Zajačik, pomôž mi!“

„Chyť sa tejto paličky, ja ťa vytiahnem.“

V tej chvíli sa na zajka zamračená palica pozrela a prehovorila:

„Som príliš krátka, zober si väčšiu palicu ako som ja. Napríklad môjho brata, ktorý je hneď vedľa teba.“

Poslúchol ju a veru mala pravdu. Macko sa palice hneď chytil a len tak-tak to stihol von z vlečky. Podarilo sa. Celí šťastní od údivu sa začali smiať a kričať:

„Jupííí, sláva, sme na slobode! Môžeme ísť domov.“

„Áno, ale ja neviem kade a myslím si, zajačik, že ani ty nie.“

„Aha, pozri, aké máme veľké šťastie, ved' vedľa nás leží stará mapa a podľa nej nájdeme, kadiaľ ísť domov.“

Idú deň, dva a na tretí deň si macko povzdychol: „Som taký unavený, smädny a hladný. Rád by som si aspoň na chvíľu pospal.“

„Nie, nesmieš spať! Čo keby nás našli psy, roztrhali by nás. A čo keby nás našli ľudia, tí by nás zase pošliapali.“

„Máš pravdu, ako vždy. Bez teba by som to asi nezvládol“

V tom okamihu sa pred nimi zjavil veľký pes. Obaja sa začali báť.

„Pomóóc, roztrhá nás, utekajme!“

Pes sa na nich milo usmial a povedal: „Nebojte sa ma, ja nie som ako ostatní. Budem váš kamarát. A kamaráti si pomáhajú.“

„Veru, hodila by sa nám menšia pomoc. Chceme sa dostať domov.“

„A kde bývate?“ opýtal sa.

„Na Dubákovej 5.“

„Tak mi vyskočte na chrbát a pevne sa držte. Hneď tam budeme.“

O chvíľu macko uvidel znova svoj malý biely domček. Zosadol zo psíka, poďakoval sa obidvom a utekal, až sa za ním prášilo. Nevedel sa dočkať teplého domova.

Vtom sa jeho kamaráti psík so zajačikom rozbehli na druhú stranu ulice. Ale nečakane bol trochu pootvorený kanál. Obaja spadli dnu. Mackovi vyhrkli slzy a v duchu si povedal:

„Ktovie, kde sa ocitnú moji najdrahší priatelia?“

„Zbohom!“ zakričal.

Zaklopal na dvere svojho domova. Tu ho už čakal Adam, ktorý ho s veľkou radosťou vystískal, uložil do poličky.

A macko vždy predtým, ako zaspí, si spomenie na svojich verných priateľov.

*Peter Švrček, IV. A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Sniežik padá

Sniežik padá, vločky pekne
tvoria bielu perinu.
Zoberme sánky, lyže,
utekajme von z domu.

Na Vianoce teším sa,
sviatočná je nálada.
Stromček pekne ligoce sa,
radosť v srdciach prebýva.

*Michaela Lukovičová, IV. B
ZŠ Spartakovská ul. č. 5, Trnava*

Zimné radovánky

Zima, zima dobrá je,
vždy nám všetko daruje.
Všetko biele navôkol
hrať sa s vami veľa kôl.

Sniežik padá, veľká radosť,
veľa lásky, aj tú hojnosť.
Padá sniežik nádherný
to sú moje prázdniny.

*Denis Zahradník, IV. A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Vianočné sviatky

Dnes je štedrý večer,
mama v kuchyni pečie.
Medovníky von voňajú,
deti Ježiška už volajú.

Na balkóne prskavky prskajú,
maličké snehuliakov stavajú.
Vločky snehu padajú,
deti sa na lúke guľujú.

Snehuliakov veľkých,
pritom veľmi pekných.
Pod stromčekom sú darčeky,
vyzerajú ako malé domčeky.

*Kristína Hudcová, IV. A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Štedrý deň

Na Vianoce sniežik padá
naša Katka je zas rada.

Večera sa dočkala
kapra zas ješť nechcela.

Už sa teší na darčeky
či tam bude maco veľký.

Roztrhala papiere
a už lieta po dvore.

s macom veľkým ako hrom
obchádzala celý dom.

*Monika Pazourková, IV. B
ZŠ Spartakovská ul. č. 5, Trnava*

VIANOČNÉ ČASY

Vianoce sú sviatok krásny,
to hneď píšem v tejto básni.

Medovníky pečieme,
stromček domov nesieme.

Vianoce sa páčia mne,
to už každý hádam vie.

Všetci poďte sem,
začína sa Štedrý deň.

*Filip Filo, IV. A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

VIANOČNÁ GULEA

Zavesila som guličku
na vianočnú vetvičku.

Pridám k nej i kamarátky,
budeme mať pekné sviatky.

Ešte k tomu medovníčky,
sprijemnia nám tieto dničky.
Srdce, zvonček, ba i stromček,
vonia od nich celý domček!

*Lucia Kalivodová, IV. B
ZŠ Spartakovská ul. č. 5, Trnava*

Alica

Žila raz jedna veľká Alica,
bola dlhá ako palica.
Bývala v mestečku Skalica,
kde ju poznala celá ulica.

Pleť mala krásnu a chôdzu ako laň,
ktorá placho utekala v stráň.
Vôkol ich domu je krásna dolina,
ktorú vždy v zime prikryje
biela perina.

*Sandra Zsolnaiová, V. A
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava*

Sen

Chrobáčikom malým sa o teple sníva,
včielkam v úľoch púpava chýba.

Sýkorky by v slamených domčekoch chceli žiť,
mačiatka zas teplé mliečko piť.

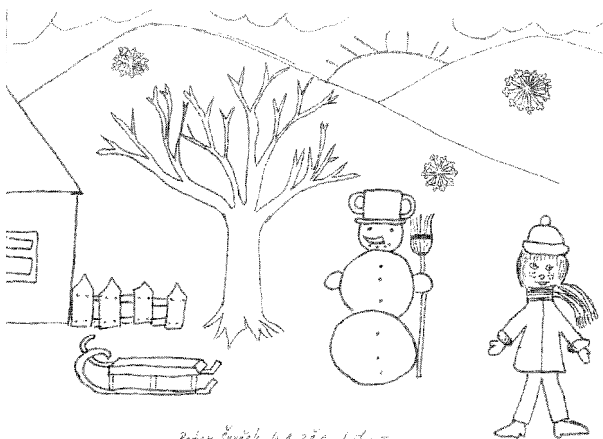
Prasiatka sa v blate chcú váľať,
smky majú chuť na lúke sa naháňať.

Deti z Grónska by teplo chceli mať,
deti z Afriky snehuliakov stavať.
Chlapci by sa s legom chceli hrať,
dievčence si nové šaty obliekať.

Osirelé deti by rodičov chceli mať,
rodičia zas múdre deti vychovať.

Každý z nás svoj sen sníva,
aby ľuďom dobre bolo, to si každý žela.

*Kristína Vančová, 11 rokov
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. 45, Trnava*

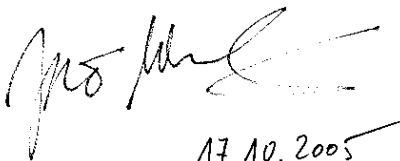
Peter Ševčík 4. A 2.Š Gorkeho, Trnava.

NAVŠTÍVILI NÁS

17. októbra 2005 sa v trnavskej knižnici objavil *Čarovný chlapec*. Nepriletel na lietajúcom koberci, ani nevyskočil z čarovného klobúka. Priviezol ho pán spisovateľ Ján Uličiansky, ktorý ho vymyslel. Privítalo ho vyše osemdesiat nadšencov čítania. Je to už desiata kniha, ktorú jubilujúci spisovateľ napísal. Deti sa počas besedy dozvedeli nielen o knihách predchádzajúcich, ale i to, že obľúbeným športom spisovateľa je korčuľovanie na kolieskových korčuľoch. Tí, ktorí ste nemali možnosť stretnúť sa s ním, skúste tak urobiť počas podujatia Noc s Andersenom na jar v roku 2006, na ktoré nám Ján Uličiansky prisľúbil svoju účasť. A svoj čarovný autogram vám posielala už teraz:

PRE ČITATEĽOV
ČARUŠKY
ČAROVNÍ USO

17. 10. 2005

6. decembra 2005 sme slávili sviatok svätého Mikuláša, ktorý vám iste štedro nadelil sladkosť i ovocia do vašich čižmičiek, či topánok. No nielen tento deň bol pre deti štedrý. Hneď na druhý deň sa v oddelení pre deti v Knižnici Juraja Fándlyho v Trnave konala beseda so spisovateľkou a redaktorkou Evou Kopúnkovou, spojená s prezentáciou jej najnovšej knižky *Abeceda tety Premávky*. Počet účastníkov sa vyšplhal až na číslo 87.

Štyri desiatky účastníkov sa potešilo milej knižke, ktorú si po besede

zakúpili a počas autogramiády získali i venovanie s podpisom tety spisovateľky. Záložky a autogramy čakali všetkých účastníkov, teta spisovateľka pridala i sladké cukríky.

Počas besedy sa hovorilo nielen o dopravných značkách, autorka i recitovala veršiky zo spomínanej knižky. Eva Kopúňková prezradila, že už teraz pripravuje pre vás niečo nové, tak nechajme sa prekvapiť! Pre vás ostatných posla tento pozdrav.

Milá
Čaruška,

prajem Ti veľa, veľa dobrých
detských autorov i veľa čitateľov.
Do ďalších rokov len to najlepšie
a najkrajšie.

Dúfam, že sa čo najskôr stretneme
milen v knižnici, ale aj na stránkach
u nás.

Tvoja Eva Kopúňková

Väčšina detí len čo začne rozprávať, objaví slovko prečo. Ak ho dieťa prvýkrát vysloví, rodičia sa môžu pripraviť na obrovské množstvo otázok PREČO. Nebolo to inak ani s nami, zaspomínajte si na svoje detstvo a spýtajte sa svojich rodičov. Na tie základné otázky ste už odpovede postupne dostali. Tie ďalšie môžete nájsť i v najnovšej knihe, ktorú sme privítali 12. decembra 2005 dopoludnia v oddelení pre deti. Vyše šesťdesiat účastníkov dostalo i odpovede na svoje otázky, ktoré položili našim hosťom. Presne tak, hostí bolo viac ako inokedy. Patrili medzi nich spisovateľka **Marie Korandová**, ilustrátorka **Magdaléna Lehotská**, zodpovedný redaktor Slavomír Ondica a ďalší zástupcovia vydavateľstva Spolku svätého Vojtecha, ktorí mali veľkú zásluhu na tom, že do kráľovstva kníh pribudla kniha *Ako a prečo je to tak*, plná pekných slovenských ľudových legiend a bájí. Medzi iným sa z nej dozvieme, prečo je sneh biely, prečo Kriváň okrivel, ale i prečo sa v Trnave slávi nověna. Všetci zvedavci, smelo do čítania! A na záver pozdrav spisovateľky Marie Korandovej pochádzajúcej z Plzne, ktorá už viac ako štyridsať rokov žije na Slovensku.

Milým malým i väčším čitateľom Čarušky
 so slovanom pekných snítok a veľa čitateľ-
 ošiel aj autorských snítok
 so veľa soľou

M. Korandová

AKO TO VIDÍME MY

Piaty december. Určite sa pýtate, prečo spomínam piaty december. V tento deň som sa spolu s mojimi spolužiakmi zo Základnej školy Gorkého v Trnave zúčastnila nádhornej besedy so spisovateľkou a ilustrátorkou **Danicou Pauličkovou**.

Rozprávala o svojom živote, o maľbách a knihách, ktoré napísala. Boli štyri. V týchto dňoch uzrie svetlo sveta kniha *Žiarivý kameň*, z ktorej nám pani spisovateľka prečítala úryvok. Všetkým žiakom sa veľmi páčil. Knihy si autorka sama aj ilustruje. Umenie študovala aj v Paríži a v New Yorku. Zaujímavosťou nám rozprávala o týchto, ale aj iných krajinách. Na svojich cestách zažila veľa dobrodružstiev, z ktorých čerpala námety aj do svojich kníh. Pani knihovníčka nám pripomenula, že jej knihy si môžeme zapožičať aj v knižnici. Potešila som sa. Spisovateľkine knihy sú preložené do troch jazykov: francúzštiny, nemčiny a angličtiny.

Na záver sme pani spisovateľke venovali naše minidielka o Vianociach, aby videla, že aj my sa snažíme literárne tvoriť. Poďakovali sme sa jej kyticou a potleskom za príjemnú besedu, v ktorej sme sa veľa nového dozvedeli. Všetci sme boli spokojní, že sme sa jej mohli zúčastniť.

Lucia Mizerová, IV. A, ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava

*Nech vám milá hriechy
v očiach pri čítaní
rozprávok praje*

*Danica Pauličková
pre Čarušku 5. 12. 2005*

A opäť je tu čas Vianoc. Tak, ako každý rok sa všetci tešíme na najkrajšie sviatky roka. Kým prídu, je tu ešte niekto, kto prichádza skôr. Je to Mikuláš.

Všetci sa naň rovnako tešíme. Malí aj veľkí. My, deti, ho vždy očakávame trochu v obavách. Nevieme, či sme boli dostatočne dobrí. Je to pre nás vždy veľká radosť, keď si v čižmičke nájdeme nejakú tú sladkú odmenu. Nieke-

dy sa však zatúla aj uhlík, či zemiačik. No to len na pripomenutie, že boli aj zlé chvíľky a svojich rodičov sme aj potrápili.

Ja som sa tento rok stala členkou Asociácie Detí A Mládeže ADAM. V lete som prežila krásny a nezabudnuteľný pobyt v Turčianskych Tepliciach. Veľmi ma preto potešilo, že ma ako svoju členku pozvali na milé mikulášske posedenie. Konalo sa dňa 9. decembra 2005 v Knižnici Juraja Fándlyho v Trnave. Spolu so svojou kamarátkou Kristínkou Vančovou, ktorá je mimočochodom aj mojou spolužiačkou a veľmi dobrou kamoškou, sme sa veľmi tešili. Kristínka bola spolu so mnou v lete aj v Turčianskych Tepliciach. Boli sme obe naozaj radi, že sme sa mohli s odstupom času opäť stretnúť s milými ľuďmi, svojimi kamarátmi a kamarátkami. Spolu so mnou prišli aj moji rodičia a môj malý braček Filipko. Prezreli sme si krásne zábery z pobytu našich kamarátov, ktorí sa zúčastnili pobytu v Taliansku. Boli to v skutku neopísateľné zábery. Pri pohľade na ne sme zatúžili ísť s Kristínkou v lete k moru a zažiť to, čo oni. Aj naše zábery z Turčianskych Teplíc v nás spustili lavínu krásnych a neopísateľných spomienok a zážitkov.

Bol pre nás pripravený krásny program. Vyplnili sme si chvíle prípravou vianočných pozdravov pre našich milých sponzorov. Mali sme aj ochutnávku zdravých jedál. Spočiatku sme ochutnávali po kúskoch a s obavou, nevediac, ako tie neznáme chute na nás zapôsobia. No potom sme si šli pridať a boli sme naozaj veľmi prekvapené, ako príjemne chutí napríklad také ochutené TOFU. Sama som tomu spočiatku neverila. Na každého z nás čakalo aj malé sladké prekvapenie. Mikuláš nám aj tu niečo prichystal. Okrem sladkostí sme si mohli vybrať aj vecné odmeny. Bola som veľmi šťastná, keď som si smela vybrať aj ja. Veľmi sa všetkým páčila moja práca, ktorú som napísala do časopisu Čaruška. Boli to spomienky na môj pobyt v Turčianskych Tepliciach. Odmenou mi bola krásna plyšová hračka. Veľmi ma potešila. Ja totiž zbožňujem plyšové zvieratká. Mám ich doma vo svojej izbičke už peknú kôpku.

Čas bežal neuveriteľne rýchlo a my sme sa museli rozlúčiť. Zažalali sme si krásne a pokojné sviatky a už teraz sa teším, ako sa zase opäť stretneme.

Sandra Zsolnaiová, V. A
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava

ANKETA

Čo sa ti najviac páčilo na besede s pani spisovateľkou a ilustrátorkou Danicou Pauličkovou?

Odpovedajú štvrtáci zo ZŠ na Gorkého ul. č. 21, Trnava:

Mňa veľmi očarili ilustrácie, ktoré si sama vytvorila do svojich kníh. Sú krásne pestrofarebné a majú zaujímavý spôsob kresby.

Katka Medovarská

Zaujalo ma, ako vedela pekne rozprávať o Francúzsku.

Kristína Michelová

Mne sa páčilo, že každú svoju knihu venovala niekomu blízkemu, napr. svojím deťom, rodičom a pod.

Mirka Šefčíková

Veľmi pekne vedela rozprávať o svojich knižkách, ako vznikali, kto ich prvý čítal.

Kristínka Hudecová

Upýtalo ma, keď rozprávala o tom, ako Francúzi venovali Sochu Slobody Američanom a že jedna malá takáto socha je aj v Paríži na ostrove v Seine.

Peter Švrček

To, že si vaši kamaráti zo Základnej školy na Vodárni už zvykli, že počas prestávky môžu navštíviť knižnicu, ktorá sídli na ich škole, je už známe. My sme sa ich spýtali, čo sa im v knižnici páči a prečo sem radi chodia. A keďže sa blížia Vianoce, prezradili nám, akú knihu by si radi našli pod vianočným stromčekom. Tie najzaujímavejšie odpovede si teraz môžete prečítať aj vy.

Rád chodím do knižnice, lebo je tu veľa pekných knižiek a ja veľmi rád čítam. Pod vianočným stromčekom by som si želal knižku Leví kráľ, lebo sú tam krásne obrázky a rád si ju prečítam.

Matúš Bartoš

Mám rád encyklopédie, rád sa dozvedám niečo nové. A tých je tu veľký výber. Pod stromčekom by som si chcel nájsť knihu Smelý zajko v Afrike a nejakú encyklopédiu.

Matúš Brestovanský

Do knižnice chodím rada, lebo si tu môžem prečítať zaujímavú knihu alebo časopis. A je tu ticho. Pod vianočným stromčekom si chcem nájsť knihu Kam, kam, kam, kam sa poberám.

anonym

Sú tu zaujímavé knihy, môžem si ich aj tu prečítať, nielen požičať domov. Chcem sa dozvedieť niečo aj o rôznych spisovateľoch. Na Vianoce by som chcel dostať Veľkú knihu rozprávok a encyklopédiu o Egypte.

anonym

Sú tu pekné a zaujímavé knihy a veľký výber rozprávok. Do školy potrebujeme Atlas sveta, takže by som si ho rada našla pod stromčekom.

Kristína Jenčáková

V knižnici sa mi páči, lebo je tu veľmi ticho a my si tu môžeme čítať. Mám rád Harryho Pottera, takže by som chcela šiesty diel Harry Potter.

Filip Kubinec

Prečo sem chodím rád? Pretože je tu veľa zaujímavých kníh a je tu ticho. A tiež je tu pestrý výber rozprávok. Na Vianoce by som chcel dostať Guinnessovu knihu rekordov, ale neviem, či ju dostanem, lebo je veľmi drahá.

Radko Kubala

Sú tu pekné a zaujímavé knihy, rada sem chodím, aby som si niečo pozrela v encyklopédiách o zvieratách. Pod stromčekom si chcem nájsť atlas zvierat, keďže mám rada zvieratá.

Kludia Kabátová

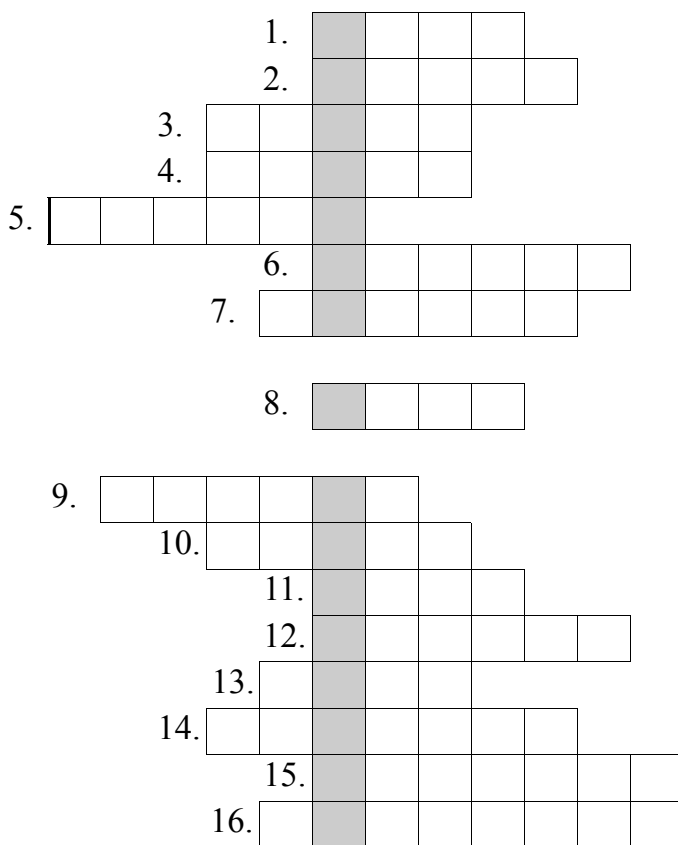
Volám sa Jakub Ondriš a som žiakom 2. B triedy základnej školy na Vodárni. Navštevujem tam už druhý rok knižnicu, kam veľmi rád chodím. Majú tam pekné knižky, či už rozprávky alebo encyklopédie, ktoré ma vždy zaujmú. Rád tam chodím aj preto, že je tam ticho, nie ako u nás, v triede cez prestávku. Vždy si tam pozriem nejakú peknú knižku alebo časopis. Teraz, keď sa blížia Vianoce, je knižnica pekne vyzdobená. Visia tam všade farebné zvončeky z papiera, ktoré sa volajú kirigami a robila ich teta knihovníčka. Na Mikuláša rozdávala cukríky a nám, deťom, sa to páčilo. Na polici sú vystavené pekné vianočné knihy a deti si ich môžu požičať. Nakoniec som pre vás pripravil tajničku. V nej sa dozviete, na čo sa teším v decembri.

Jakub Ondriš

KRÍŽOVKA

1. Jazdí po koľajniciach. 2. Vianočná ozdoba. 3. Časť tváre. 4. Haluz. 5. Dáva nám to kravička. 6. Štipľavá zelenina. 7. Vianočná sladkosť. 8. Vianočné pranie. 9. Má meniny 7. mája. 10. Minikoník. 11. Pomôcka na šitie. 12. Slovenské mesto. 13. Biela studená zimná prikrývka. 14. Otvárala ich Popoluška. 15. Visia v zime zo strechy. 16. 6. decembra rozdáva darčeky.

*Jakub Ondriš, II. B
ZŠ Atómová ul. č. 1, Trnava*

PRIPRAVUJEME V ROKU 2006

Noc s Andersenom. 31. marca 2006 – 1. apríla 2006

Dobrodružná noc pre odvážnych malých čitateľov, počas ktorej budú deti oslavovať Medzinárodný deň detskej knihy. Pripojíme sa tak k nocľazníkom v Česku, Poľsku a Rakúsku. V roku 2006 prevzala záštitu nad oslavou tohto sviatku Slovenská sekcia IBBY (Medzinárodná únia pre detskú knihu). Posolstvo pod názvom: „Osud kníh je napísaný vo hviezdach“ napísal slovenský spisovateľ Ján Uličiansky.

V programe noci sú stretnutia so zaujímavými ľuďmi, súťaže, spoločné hlasné čítanie rozprávok nielen H. Ch. Andersena a chatovanie s kamarátmi.

Hľadá sa Kráľ čitateľov 2006

Súťaž pre čitateľov Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave vo veku od 10 do 15 rokov.

Kto sa chce stať kráľom z kráľovstva kníh, stačí sa prihlásiť v oddelení pre deti alebo na niektorej pobočke do konca apríla. Potom treba začať intenzívnejšie čítať. Veľké finále sa uskutoční v máji 2006. V júni pripravuje knižnica prekvapenie pre všetkých zvolených kráľov knižníc nášho kraja, ktorí sa stretnú, aby sa poradili o ďalších krokoch k získaniu nových čitateľov a ako naučiť svojich kamarátov častejšie navštevovať knižnicu a viac čítať. Spoločne navštívia divadelné predstavenie a stretnú sa s významným slovenským autorom detských kníh.

Ľudovít Štúr a my

Celokrajská výtvarná súťaž o najkrajší návrh na príležitostnú známku na tému Ľudovíta Štúra. Do súťaže sa môžu zapojiť deti a mládež do 18 rokov, očakávame príspevky aj od detí špeciálnych základných škôl. Samotnej tvorbe budú predchádzať literárne hodiny, aby ste sa čo najviac dozvedeli o významnej osobnosti slovenskej literatúry a dejín – Ľudovítovi Štúrovi. Na tvorivých dielniach sa dozviete, ako navrhnuť poštovú známku.

Podujatie sa koná pri príležitosti Roku Ľudovíta Štúra. Vyhodnotenie a slávnostná vernisáž výstavy najkrajších návrhov sa uskutoční koncom roka 2006. Výstava bude putovná.

Prázdninový superklub

14. ročník prázdninových aktivít pre deti. Téma roku 2006: „Hviezdy sú knihy na nočnej oblohe a rozsvetujú tmu...“ (z posolstva Jána Uličianskeho)

Počas prázdnin každú stredu dopoludnia vás v knižnici i v záhrade čaká zaujímavý program: súťaže, tvorivé dielne, stretnutia s hosťami, s detskými „hviezdičkami“ a výlet do Planetária v Hlohovci.

Čítame s Osmijankom

Druhý ročník celoslovenskej čitateľskej súťaže pre deti ZŠ, ktorú organizuje nezisková organizácia Osmijanko. Okrem viacerých vecných cien je lákavá aj výhra: celodenný výlet pre celú triedu. Súťažné letáky možno získať v oddelení pre deti Knížnice Juraja Fándlyho v Trnave. Ak si nebudete vedieť rady s odpoveďami, tety knihovníčky vám radi pomôžu. Osmijanko a Osmidunčo sa na vás už tešia a odkazujú vám všetkým: Len sa nedajte vyosmičovať, kamaráti naši!

V prvom ročníku boli naši čitatelia veľmi úspešní. Mimoriadnu cenu poroty získali aj Janko a Tereška Pravdoví. Osem šťastlivcov potešili i ceny, ktoré sme rozdali na Trojičnom námestí na podujatí Prichádzame z rozprávky.

*Redakcia časopisu Čaruška
a pracovníci Knížnice Juraja Fándlyho v Trnave
vám všetkým želajú
krásne Vianoce
a veľa úspechov v novom roku 2006!*

Čaruška. Časopis mladých čitateľov. Č. 2/2005. Roč. 10. Grafický návrh obálky: Oksana Lukomska.

Redakčná rada: B. Jakubáčová, V. Chorvatovičová, L. Karabová.

Zodp. redaktor: PhDr. Emília Díteová.

Vydala Knížnica Juraja Fándlyho v Trnave v roku 2005.